

UCHWAŁA NR XLIV/575/V/2008

RADY MIASTA POZNANIA

z dnia 4 listopada 2008 r.

w sprawie skargi pana [REDAKTURA] na Prezydenta Miasta Poznania

Na podstawie art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524) uchwala się, co następuje:

§ 1

Uznaje się skargę pana [REDAKTURA] na Prezydenta Miasta Poznania za:

- 1) zasadną w zakresie zarzutów dotyczących:
 - a) błędnego zastosowania zakresu pojęcia „właściciel” wymienionego w art. 9 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.) do współwłaściciela we współwłasności łącznej wynikającej ze wspólności majątkowej,
 - b) odmowy zameldowania skarżącego, która pozostawała w sprzeczności z posiadaną wiedzą o braku przesłanek do takiej odmowy,
 - c) niepodania przez Kierownika Oddziału Ewidencji Ludności Wydziału Spraw Obywatelskich prawnego uzasadnienia odmowy zameldowania;
- 2) niezasadną w zakresie zarzutu dotyczącego „nieprzedstawienia przez Kierownika Oddziału Ewidencji Ludności Wydziału Spraw Obywatelskich, możliwych sposobów wypełnienia ustawowego obowiązku zameldowania”, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do uchwały, stanowiącym jej integralną część.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Poznania i Przewodniczącemu Rady Miasta Poznania.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Poznania
Grzegorz Ganowicz

UZASADNIENIE
DO PROJEKTU UCHWAŁY
RADY MIASTA POZNANIA

w sprawie skargi pana [REDAKTURA] na Prezydenta Miasta Poznania

Komisja Rewizyjna realizując uchwałę Rady Miasta Poznania z 8 kwietnia 2008r. Nr XXXV/365/V/2008 w sprawie zlecenia Komisji Rewizyjnej RMP zbadania skargi pana [REDAKTURA] na Prezydenta Miasta Poznania, dokonała analizy dokumentów skargi i zapoznała się z przedstawionymi w tym zakresie wyjaśnieniami Dyrektora Wydziału Spraw Obywatelskich UMP. Dodatkowo Komisja wystąpiła do Biura Prawnego UMP o opinię prawną rozstrzygającą kwestię prawną przedstawioną przez Skarżącego w skardze.

Komisja Rewizyjna po zapoznaniu się z istotą skargi oraz ustaleniami powołanymi w opinii prawnej (sygn. akt. Pr.I.LJ/0540-449/08) stwierdziła, że przedstawione w skardze zarzuty dotyczące naruszenia przepisów prawa przez Prezydenta Miasta Poznania - Wydział Spraw Obywatelskich UMP, polegające na:

- błędnym zastosowaniu zakresu pojęcia „właściciel” wymienionego w art.9 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.) do współwłaściciela we współwłasności łącznej wynikającej ze wspólności majątkowej,
- odmowie zameldowania skarżącego, która pozostawała w sprzeczności z posiadaną wiedzą o braku przesłanek do takiej odmowy,
- niepodaniu przez Kierownika Oddziału Ewidencji Ludności Wydziału Spraw Obywatelskich prawnego uzasadnienia odmowy zameldowania; są zasadne w zakresie opisanym w § 1 pkt 1 niniejszej uchwały.

Komisja Rewizyjna stwierdziła, że zagadnienie dotyczące obowiązku meldunkowego regulują przepisy ustawy z 10 kwietnia 1974 roku o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.). Do zameldowania osoby na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące niezbędne było łączne spełnienie dwóch przesłanek, a

mianowicie przedstawienie potwierdzenia uprawnień do przebywania w lokalu, w którym miało nastąpić zameldowanie (art. 9 ust. 2 ustawy) i faktyczne przebywanie, czyli zamieszkiwanie pod tym adresem (art. 10 ust. 1 ustawy). Do potwierdzenia faktycznego pobytu zobowiązany był wynajmujący, najemca, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, lub właściciel lokalu. Komisja zauważyła, że sytuacja prawna uległa dość istotnej zmianie, albowiem przepis art. 9 ust. 2 powołanej ustawy utracił moc obowiązującą z dniem 19 czerwca 2002 r. w związku z wejściem w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 maja 2002 r. sygn. K 20/01 (Dz.U. z 2002 r. Nr 78 poz. 716 i OTK-A z 2002 r. Nr 3 poz. 34). Stwierdzenie niezgodności z Konstytucją omawianego przepisu oznacza, że obecnie odpadła przesłanka pierwsza w postaci potwierdzenia uprawnień do przebywania w lokalu.

Komisja mając na względzie treść ww. orzeczenia TK oraz nową treść art. 9 ust 2b ustawy wskazała, że zameldowanie jest czynnością wyłącznie techniczną i ma na celu jedynie potwierdzenie faktu pobytu w lokalu. Nie jest zatem właściwym rozważanie faktu potwierdzenia pobytu w lokalu w kategorii korzystania przez współwłaścicieli z uprawnień związanych z prawem własności – wątpliwości w tej mierze całkowicie rozwiązał Trybunał Konstytucyjny.

Oczywistym w kontekście powyższego wydaje się prawo współwłaściciela nieruchomości do zamieszkania w niej z zamiarem stałego pobytu, a tym samym spełnienia obowiązku meldunkowego. Zgodnie z dyspozycją art. 8 ust. 2 ustawy, to właściwy organ gminy prowadzący ewidencję rozstrzyga wątpliwości, co do charakteru pobytu i do niego należy wydanie stosownej decyzji administracyjnej. O ile konieczność potwierdzenia pobytu w danym lokalu w stosunku do osób nie będących właścicielami/współwłaścicielami wydaje się być oczywista, o tyle formułowanie wymogu potwierdzenia pobytu w lokalu wobec jego współwłaściciela nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia. Mając na względzie powyższe, w tego typu przypadkach organ ewidencyjny nie powinien zdaniem Komisji żądać potwierdzenia pobytu w przedmiotowym lokalu od innego współwłaściciela.

Postawiony przez Skarżącego zarzut w pozostałym zakresie, polegający na:

- „nieprzedstawieniu przez Kierownika Oddziału Ewidencji Ludności Wydziału Spraw Obywatelskich, w zaistniałej sytuacji możliwych sposobów wypełnienia ustawowego obowiązku zameldowania”; Komisja Rewizyjna uznała za niezasadny.

Z oświadczenia kierownika Oddziału Ewidencji Ludności wynika, że Kierownik

Oddziału Ewidencji Ludności Wydziału Spraw Obywatelskich zaproponował Skarżącemu alternatywny sposób załatwienia sprawy poprzez przeprowadzenie postępowania administracyjnego w tej sprawie w oparciu o przepis art. 47 ust. 2 ustawy z 10 kwietnia 1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Na podstawie cytowanego przepisu organ meldunkowy może rozstrzygnąć o zameldowaniu zgłaszającej się osoby i to w razie powzięcia jakichkolwiek wątpliwości dotyczących danych ujawnionych w toku lub po dokonaniu meldunku.

Komisja Rewizyjna RMP zwraca uwagę, że Wydział Spraw Obywatelskich UMP powinien przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad trzy miesiące zmodyfikować procedurę tj. zrezygnować z nieformalnego:

- obowiązku przedkładania do wglądu organowi meldunkowemu sporządzonego przez współwłaściciela dokumentu potwierdzającego pobyt innego lub innych współwłaścicieli w lokalu lub
- żądania takiego potwierdzenia przez innego lub innych współwłaścicieli w jakiegokolwiek innej formie.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Przewodniczący
Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Poznania
Szymon Szynkowski vel Sęk